

O víkendu nás čekají volby. Což o to, to je u nás každou chvíli. Jenomže ty letošní jsou důležitější. Je krize. Růst ekonomik se zastavil a jen těžko překonává pokles. Zhroutily se americké banky, hroutí se dokonce i státní ekonomiky. Island, Řecko, Španělsko, Portugalsko, Pobaltí. Kudy ven?

Voliči v některých zemích reagují racionálně. V Maďarsku a v Británii si po letech levicových vlád zvolili pravici. Obzvlášť výrazné to bylo v právě v Maďarsku. Socialisté už prodrbali všechno co šlo. Už nebylo kde brát. Snad se jim podaří vyrovnat střemhlavý let do bankrotu. Řekové s procitnutím otálejí. Už je však 5 minut po dvanácté.

Jak dopadnou volby u nás? Obávám se, že nemusíme následovat rozumnou volbu Maďarů. U nás je totiž ještě stále co rozdávat, co prožírat. Jestliže zvítězí socialisté, za pomoci komunistů a lidovců se krachu dočkáme velmi brzy. Volba ODS také není to pravé ořechové. Však i pan prezident by rád viděl modré ptáky v oranžovém obětí oposmlouvy. Lidé si to začali uvědomovat. Vznikla různá záchranná hnutí. Malé strany TOP 09 a Věci veřejné patří do této alternativní možnosti. Nebo nás zachrání – po kolikáté už – mládež? Přemluví bábu, aby nevolila kolotočáře? A co kroužkovat nezkorumpované z konce kandidátek? Všechny recepty národní záchrany jsou dobré, abychom překazili nástup rudo-oranžovým orgiím. Obávám se, že letošní šance může být poslední. A tak vzhůru k volbám. Hojná volební účast může zastavit, s prominutím, dinosaury.

František Ryneš